

RESOLUCIÓ DE LA SINDICATURA DE GREUGES

QUEIXA RELATIVA AL DRET AL DESCANS (CIVISME I CONVIVÈNCIA)

ANTECEDENTS

Descripció dels fets objecte de la queixa

En data 10 de novembre de 2024, el ciutadà va presentar una queixa en aquesta Sindicatura en què exposava el següent:

- El seu habitatge es trobava pròxim a la rambleta de Selva de Mar, on està situat el Centre Cívic de Sant Martí. En aquell indret, la matinada del diumenge dia 10 de novembre de 2024 s'estava fent alguna activitat amb música amb un volum alt.
- Va requerir la presència de la Guàrdia Urbana de Barcelona (GUB) diverses vegades, a través del servei telefònic del 112. En resposta va rebre una trucada del cos policial en què se li comunicava que no disposaven de patrulles per atendre la seva demanda.
- Aquestes molèsties es produïen de manera reiterada, i estaven afectant la seva salut.

Actuacions fetes

Admesa a tràmit la queixa, la Sindicatura va iniciar la instrucció de l'expedient. Va estudiar els fets i la legislació aplicable, amb la finalitat de valorar si s'havien aplicat els **principis de bona administració** per a la salvaguarda dels drets fonamentals a la ciutat.

Després d'examinar el contingut de la queixa i la documentació aportada per la persona interessada, es va considerar convenient dirigir-se a l'**Àrea de Prevenció i Seguretat** per tal de conèixer les intervencions fetes en relació amb la queixa presentada.

El dia 18 de novembre de 2024, es va sol·licitar a aquest organisme la informació necessària per a l'estudi de la queixa.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 29 de novembre de 2024, aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. L'escrit exposa les actuacions que va dur a terme l'Ajuntament arran de les trucades de l'interessat, en què denunciava molèsties per soroll en horari nocturn.

CONSIDERACIONS

1. L'actuació de la GUB per atendre la situació denunciada

La GUB ha fet saber a aquesta Sindicatura que el dia 9 de novembre de 2024, amb motiu de la Festa Major de Sant Martí i la Verneda, l'Ajuntament havia autoritzat l'activitat "Sambartí Retumba Perkufest!" a la rambleta de Selva de Mar, des de les 20.00 fins a les 3.00 hores.

Segons informa l'inspector, cap de la Sala de Comandament Conjunta (SCC), a les 23.56 hores es va rebre una trucada per molèsties que generava la concentració de persones a l'espai públic. Es tractava d'una festa amb música molt forta, possiblement d'un centre cívic de la zona.

La incidència es va transferir a l'Oficina d'Atenció a la Demanda (OAD) de la SCC a les 00.15 hores ja del dia 10 de novembre, i a les 00.23 hores es va trucar a l'interessat, però no s'hi va poder contactar fins a les 00.41 hores, en què se'l va informar de la manca de patrulles disponibles.

Tot i saber que el nombre d'agents policials no és il·limitat, i sense entrar a valorar el protocol d'assignació de prioritats dels serveis de la GUB, la Sindicatura considera que, **davant l'existència de molèsties a l'espai públic, com és el cas, l'Ajuntament ha d'actuar i donar resposta per tal que no es vegi compromès el dret a la intimitat personal i familiar**, en condicions que garanteixin el dret a gaudir d'un ambient propi i reservat per desenvolupar una vida personal i familiar plena, que estigui lliure de les intromissions de tercers, tal com reconeix l'article 18 de la Constitució espanyola.

Cal destacar que a la GUB li correspon garantir el compliment de les ordenances municipals, entre les quals es troben les que emparen el dret al descans del veïnat, segons el que disposa l'article 11.d) de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals.

La GUB informa que en la data de l'incident, només els consta la trucada de l'interessat per denunciar les molèsties.

Pel que fa a la reiteració de les molèsties, tal com manifesta el promotor de la queixa, als registres interns municipals consta que des de l'1 de gener de 2024 fins al 20 de novembre del mateix any, s'han rebut un total de 30 trucades denunciant molèsties en

locals i a l'espai públic en aquella zona, entre les quals únicament la de la persona interessada estava relacionada amb el Centre Cívic de Sant Martí.

Així mateix, al sistema informàtic municipal de queixes i suggeriments (IRIS), en els darrers dotze mesos, i especialment durant els dies de la festa major, tampoc consta cap queixa de molèsties per soroll o similar en aquella zona.

2. El context de festa major en què es produïen les molèsties

Com hem mencionat en el punt anterior, les molèsties es produïen en el context de la celebració de la Festa Major de Sant Martí i la Verneda. **Aquest tipus d'activitat es considera com a extraordinària**, d'acord amb el què disposa l'article 42 de la Llei 11/2009, de 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives.

L'article 112 del Decret 112/2020, de 31 d'agost, pel qual s'aprova el reglament que desplega la llei anterior, estableix que **les activitats de caràcter extraordinari es poden celebrar** quan es trobin en algun dels supòsits següents:

- a) Se celebrin amb motiu de festes i revetlles populars o de festivals o certàmens que tinguin una àmplia participació de la població afectada directament.
- b) B) Se celebrin en dates o vigílies festives, dins d'horaris en què el seu impacte sigui admissible per als usos socials majoritaris.
- c) C) Se celebrin en indrets situats a la distància necessària dels nuclis habitats, de manera que no causin molèsties perceptibles a la gent que hi viu.

Ara bé, tot i tractar-se de molèsties que no són continuades en el temps, sinó que tenen un caràcter excepcional, circumscrites en uns dies determinats, el reconeixement del dret a **la celebració de festes locals no ha estat obstacle per al fet que els Tribunals reconeixin la prevalença del dret al descans**, a la tranquil·litat, al gaudi del domicili, com a lloc aliè a les immissions molestes, davant el dret a l'oci i a les seves diverses manifestacions.

En aquest sentit podem citar la sentència del Tribunal Constitucional (STC) 16/2004, de 23 de febrer, que resumeix en el seu fonament tercer la doctrina del tribunal de la manera següent:

Partiendo de la doctrina expuesta en la STC 119/2001, de 24 de mayo, debemos señalar que los derechos a la integridad física y moral, a la intimidad personal y familiar y a la inviolabilidad del domicilio han adquirido también una dimensión positiva en relación con el libre desarrollo de la personalidad, orientada a la plena efectividad de estos derechos fundamentales. Habida cuenta de que nuestro texto constitucional no consagra derechos meramente teóricos o ilusorios, sino reales y efectivos (STC 12/1994, de 17 de enero, FJ6), se hace imprescindible asegurar su protección no solo frente a las injerencias tradicionales, sino también frente a los riesgos que puedan surgir en una sociedad tecnológicamente avanzada. A esta nueva realidad ha sido sensible la reciente Ley 37/2003, de 17 de noviembre, del ruido. En la exposición de motivos se

reconoce que "el ruido en su vertiente ambiental [...] no ha sido tradicionalmente objeto de atención preferente en la normativa protectora del medio ambiente. Tratamos del ruido en un sentido amplio, y este es el alcance de la ley". Luego se explica que "en la legislación española, el mandato constitucional de proteger la salud (artículo 43 de la Constitución) y el medio ambiente (artículo 45 de la Constitución) engloban en su alcance la protección contra la contaminación acústica. Además, la protección constitucional frente a esta forma de contaminación también encuentra apoyo en algunos derechos fundamentales reconocidos por la Constitución, entre otros, el derecho a la intimidad personal y familiar, consagrado en el artículo 18.1".

En la mateixa línia es pronuncia el **Tribunal Europeu de Drets Humans** en diverses sentències dictades en interpretació i tutela de drets fonamentals (sentències de 9 de desembre de 1994, de 19 de febrer de 1998 o de 8 de juliol de 2003), en les quals adverteix que certs danys ambientals, encara que no posin en perill la salut de les persones, poden atemptar contra el dret al respecte de la seva vida privada i familiar, privant-la de gaudir del seu domicili en els termes de l'article 8.1 del Conveni de Roma.

Aquesta Sindicatura considera que no es tracta de posar fi a les festes, però si de posar-hi límits, de manera que el seu exercici s'efectuï de la manera menys perjudicial per als drets de les altres persones. En aquest sentit, convé recordar que **l'Ajuntament de Barcelona té competències per imposar mesures** per prevenir, vigilar i reduir la contaminació acústica i reduir els danys que se'n puguin derivar per a la salut de les persones o el medi ambient, tal com determina l'article 25.2 b) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local.

En compliment de les seves competències, observem que **l'Ajuntament va autoritzar l'acte posant condicions**, com que es disposés de limitador-enregistrador limitat a 98 dB(A) per tal de garantir que es compleixen els nivells de so màxims establerts a l'Ordenança del medi ambient de Barcelona, segons indica el títol 4 relatiu a la contaminació acústica. A continuació, l'autorització administrativa advertia que si no es disposava de limitador, no es podia autoritzar l'esdeveniment amb sonorització en aquell emplaçament.

Ara bé, tot i les mesures adoptades per controlar el nivell d'immissió de la música, no s'ha aconseguit evitar les molèsties que ha denunciat la persona interessada.

Així mateix, consta que l'activitat es va autoritzar per dur-la a terme entre les 20.00 hores del dia 9 de novembre i les 3.00 hores de l'endemà. En aquest punt ens hem de plantejar si **caldria una reducció horària en l'acabament de l'acte**, com a mínim de les activitats més sorolloses i molestes, a fi de mantenir un equilibri just entre l'interès de la societat a gaudir dels actes festius i els drets de les persones que no poden descansar al seu domicili. Aquest aspecte, però, l'ha de valorar el consistori.

Davant aquesta situació, ens hem de reiterar en altres pronunciaments de la Sindicatura davant queixes similars, i demanar al consistori que implementi les

mesures necessàries per aconseguir una conciliació satisfactòria entre els diversos drets afectats: el dret al descans i el dret a l'oci de la ciutadania.

DECISIÓ

D'acord amb el que disposen l'article 143 de la Carta municipal de Barcelona i el reglament que regula la Sindicatura de Greuges de Barcelona, aquesta institució té com a missió valorar si s'ha produït un greuge. Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, **l'actuació de l'Àrea de Prevenció i Seguretat no ha estat suficient per atendre la denúncia que ha fet la persona interessada, davant les molèsties per soroll en horari nocturn que estava patint.**

Per tot el que s'ha exposat, aquesta Sindicatura emet la decisió següent:

- **Recordar a l'Àrea de Prevenció i Seguretat** que té l'obligació d'atendre la ciutadania davant d'intromissions en el seu dret a la intimitat personal i familiar.
- **Recomanar al Districte de Sant Martí** que valori la possibilitat de reduir l'horari d'acabament d'activitats autoritzades a l'espai públic en horari nocturn, quan comporten immissions acústiques.
- **Recordar al Districte de Sant Martí** que té competències per implementar les mesures necessàries per aconseguir una conciliació satisfactòria entre el dret al descans i el dret a l'oci de la ciutadania, en el marc de la celebració de festes populars.

Aquesta resolució es comunicarà a l'òrgan municipal competent, se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal en l'informe anual reglamentari i s'informarà la persona interessada del seu contingut.

**SINDICATURA
DE GREUGES**
DE BARCELONA

David Bondia Garcia

Ronda Sant Pau, 43-45
08015 Barcelona
93 413 29 00
sindicaturabarcelona@bcn.cat
www.sindicaturabarcelona.cat